

[Askjær Jørgensen]

ge flest muligt nye medarbejdere. Vi skal skabe sådanne forhold, at de får lyst til at antage dem, således at de har profit ved at beskæftige dem, for så kommer det af sig selv. Det er det, vi ønsker – slet, slet, slet ikke at tvinge én eneste erhvervsdrivende til at ansætte én eneste medarbejder, nej, de skal få lyst til selv at gøre det.

Jeg noterede også, selv om det egentlig var et svar til hr. Ellemann-Jensen eller til hr. Svend Heiselberg, eller hvem det nu var, at industriministeren erkendte, at store dele af erhvervslivet har det rigtig skidt – sådan tror jeg industriministeren sagde det. Ja, det er vi enige i, og det er derfor, vi synes, at vi skal prøve at få det diskuteret.

Så er jeg fremme ved, hvor den socialdemokratiske ordfører, hr. Svend Andersen, startede, nemlig at renteniveauet kan vi ikke gøre meget ved. Det beskæftigede hr. Erhard Jakobsen sig også noget med. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få at vide både af socialdemokratiet og af CD, om de kan være enige i den betragtning, at hvis man ikke beskatter renteindtægter, hvis man ingen inflation har, så kunne man have en lavere rente, som så ligegodt opfattes som en højere rente.

Hvis man fortsat har mange statsobligationer, en høj inflation og en høj beskatning af renteindtægter og man i øvrigt fører den politik, socialdemokratiet fører, så er vi enige i, at man er nødt til at holde et meget højt renteniveau for ikke at få valutakassen tømt. Danmark havde en meget høj rente, før Reagan blev præsident, så det er altså ikke Reagan, der er skyld i, at vi har en høj rente.

Vi siger også, at der er brug for noget her og nu. Hvad kan vi så gøre? Vi har til ordførerne for partierne sendt vort forslag om, at man simpelt hen må fastfryse lønningerne. Man må hurtigst muligt afvikle indkomstbeskatningen af renteindtægter. Ved denne fastfrysning af lønningerne og kompensation herfor over skattebilletten – det er det, hr. Erhard Jakobsen taler om; det ligner det i hvert fald – mener vi at vi kunne få et betydeligt rentefald med det samme, uden at pengene ville flygte ud af landet.

Hvis nu man forestiller sig, at det var rigtig fantastisk attraktivt at investere i Danmark, hvis nu man forestiller sig, at folk havde sikkerhed for, at det, de eventuelt tjente ved at investere i Danmark, ikke skulle flyttes over i OD-fonden, hvis nu folk var sikre

på, at der virkelig var noget profit ved det, hvorfor i alverdens riger og lande skulle den internationale kapital så ikke investere i Danmark i stedet for at trække pengene ud af Danmark?

Det er spørgsmålet om, hvorvidt det kan betale sig at lade pengene være i Danmark eller ej. Penge har det sådan, at de altid søger hen, hvor penge befinder sig bedst. Det er den grundregel, vi tror på, når man snakker om, hvorvidt det er nødvendigt at have en høj rente eller ej. Men så lang tid der er en række faktorer – f. eks. den politik, man fører – der gør, at det er elendigt for penge at være i Danmark, så er det rigtigt, at det er forgæves, at man strør sukker på eller giver den narko, en højrente er for pengemarkedet, for at holde dem hjemme. Vi ønsker altså at gå den anden vej.

Jeg er glad for, at der er en hel del, der er enige i, at vi ikke skal følge SFs tankegang, endog den radikale ordfører, forstod jeg. Når SF siger her, at vi ikke skal stile efter at få alle danskere beskæftiget, for det vil tage for mange ressourcer, så vil jeg spørge SF: er der ikke op imod 2 eller måske 3 milliarder mennesker her på jordkloden, som ikke får deres mest elementære behov dækket? Hvis disse mennesker rundt omkring, som sulter, som har det elendigt, skal have deres mest elementære behov dækket, kræver det så ikke, at der produceres noget? Er betingelsen for, at disse mennesker kan få deres elementære behov dækket, ikke, at produktionen har lave omkostninger, sådan at prisen for varerne kan være lav? Det er netop det, vi peger på: fjernes skatten på dansk arbejdskraft, reducerer man priserne på danske varer, og så får de fattige lande råd til at købe nogle flere danske varer, og så løser vi nogle af balanceproblemerne.

Den politik, vi fremlægger her, er både en positiv u-landspolitik, fordi den giver den sultne verden råd til at købe nogle af vore varer til at få sit behov dækket, og en politik, der er venlig over for vores beskæftigelsesproblemer i Danmark, der er venlig over for vores betalingsbalance. Det er altså en ting, der løser problemerne. Derfor er der sammenhæng i det, og det er derfor, vi siger, at det er godt, når man ser det som en bred vifte, i en bred sammenhæng. Det er rigtigt. Men man skal passe på, hvilke ting der skal med i det.